

रममाणः समन्ताभिर्ददर्श पुरतो मृगं ॥ २० ॥
 सुस्निग्धपीनावयवं मृगीयूथविहारिणं ।
 वासिताभिः स्वरूपाभिर्मृगीभिः परिवारितं ॥ २१ ॥
 आकृष्टप्राणपुटका जिघ्रन्तीस्तास्ततो मृगीः ।
 उवाच स मृगो रामा लज्जात्यागेन गम्यतां ॥ २२ ॥
 नाहं स्वरोचिस्तच्छीलो न चैवाहं सुलोचनाः ।
 निर्लज्जा बहवः सन्ति तादृशास्तत्र गच्छत ॥ २३ ॥
 एकात्त्वनेकानुगता यथा हासास्पदं जने ।
 अनेकाभिस्तथैवैको भोगदृष्ट्या निरीक्षितः ॥ २४ ॥
 तस्य धर्मक्रियाहानिरहन्यहनि जायते ।
 सक्तोऽन्यभार्यया चान्यकामासक्तः सदैव सः ॥ २५ ॥
 यस्तादृशोऽन्यस्तच्छीलः परलोकपराङ्मुखः ।
 तं कामयत भद्रं वो नाहं तुल्यः स्वरोचिषा ॥ २६ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे खारोचिषे मन्वन्तरे । ६५ ।

षट्षष्टितमोऽध्यायः ।

मार्कण्डेय उवाच ॥

एवं निरस्यमानास्ता हरिणेन मृगाङ्गनाः ।
 श्रुत्वा स्वरोचिरात्मानं मेने स पतितं यथा ॥ १ ॥
 त्यागे चकार च मनः स तासां मुनिसत्तम ।
 चक्रवाकीमृगप्रोक्तो मृगचर्याजुगुप्सितः ॥ २ ॥